

OSVRT NA VESLANJE

A šta da vam kažem ukratko, kad bi vam mogla godinama pisati o veslanju.

Krenimo ovako: veslala sam u klubu «CROATIA» 3 godine u samcu zbog svoje visine (1.50, da se odmah pohvalim jednog lijepog dana sam se tako fino okrenula ☺). Moram napomenuti da je veslanje jedan SAVRŠEN sport.

Nakon dolaska na fakultet krenula sam veslati za faks u našem famoznom ženskom osmercu. Prve godine nas uopće nije bilo 8, nego 6, a dvije cure smo krpale kako smo koga uspjeli nažicati da nam vesla. Bile smo relativno loše na regati (ništa čudno). Te godine smo imale za vrijeme regate tol'ko poteškoća da je to strašno, dobile smo užasno loš osmerac, rolovi su nam sami ispadali iz šina, nogare se odvajale... Uglavnom, nakon mučna 2 km "sletile" smo na ponton i odnekud nam je "doletio" cijeli muški osmerac sa zastavama i tolikom podrškom kao da smo dobile zlato na olimpijadi. Tako da odmah napomenem da su dečki više nego fer i kolegijalni i da ih ne damo nikome.

Sljedeće godine nas je bilo 8 i dobile smo nove cure koje su uskoro dobile volju i sve je teklo u svađi i smijehu do zadnjeg treninga gdje smo izveslale 7min i 50sec na 2000m, što je JAKO DOBRO. Na regati smo bile predzadnje u "C" finalu, ali naše vrijeme je bilo bolje nego što su imale cure u "A" finalu, tako da smo mislile da se napokon nešto pomaklo na bolje. Al' htjela bi' napomenuti da jedina svrha veslanja zapravo nije veslanje nego: rekreacija, druženje, grah poslije regate, piva poslije treninga i sve ostale stvari koje jednostavno morate proživjeti da bi vam bile upečaćene do kraja života kao nešto pozitivno.

Ove godine imamo problem što nas je točno 8, pa svaki put kad netko ne može doći imamo odgođen trening, ustvari to je uvijek problem jer je teško organizirati 8 ljudi. Niti ja, niti itko drugi ne može utjecati na to da netko ne bude bolestan, ili nečim spriječen... Na kraju krajeva, koliko god mi tvrdile da možemo biti kao dečki anatomski smo tako građene da je naš organizam skloniji skupljanju bolesti na Jarunu. Osim toga ove godine smo imale regatu i trening prije regate su nam došle "zubarke" i pokupile osmerac pred nosom. Da vam ne kažem da smo sve bile lude. Prošli tjedan smo došle na trening i neki tipovi su nam uzeli osmerac zato što oni do sada nisu bili na vodi, a ovaj put su morali izaći zato što ih je došao gledat njihov profesor!? Šta smo drugo mogle nego opet se vratiti doma. Da vam ne pričam da neke stanuju iza Dubrave i da putuju 2 i pol sata do Jaruna.

Vedrije stvari na ženski način: milina je vidjeti ukroćenih 8 muških bića kako nose osmerac na ramenima, ukroćeni i bespomoćni, pogledom samo brojite osam, sedam, ... jedan, a ne znaš koji je ljepše građen od kojega. Znači, cure imat ćete šta gledati, samo dođite i pridružite se ženskoj ekipi našeg fakulteta, motivacije vam neće nedostajati.

Kad naučite veslati onda se nećete više okretati za zgodnim umišljenim veslačima nego za osmercima koji projure sa onim savršenim zvukom "VUF" svi kao jedan. Jednostavno ćete se naježiti.

Svake godine tu je puno muke, svađe, žuljeva, znoja, ali tu su i one stvari koje se ne daju ničime platiti (zajednički izlasci, tulum, komentari) i svake godine na regati nešto krene po zlu i mi ostanemo ismijani da kakvi smo to opet bili. Ali vjerujte mi nije tako loše i ovim putem apeliram na sve koji imaju volje zastupati svoj fakultet u veslačkoj ekipi nek' ne oklijevaju i prijave se jer JEDINI JE UVJET DOBRA VOLJA ZA DRUŽENJEM I REKREACIJOM, a sve ostalo ćemo srediti u međuvremenu. Zahvaljujem svima koji će se ohrabriti i upustiti u vratolomije s nama sljedeće godine. I moram se zahvaliti svima koji su nam spremni glumiti zamjenu kad nam zatreba.

Ovim putem bih se zahvalila u ime oba osmerca dr. sc. Jeleni Beban Brkić što je stavila veslače pod svoje okrilje.

“jedinica” geodetskog fakulteta
Matilda Kalcina